

kun er tale om byggeri, der ikke har karakteren af bymæssig bebyggelse.

Specielt vedrørende *kolonihavehuse* er opførelsen betinget af, at der tinglyses deklaration om, at ejendommene kun må bebos i tiden fra 1. maj til 30. september og kun under forudsætning af, at brugen har helårsbeboelse andet steds.

Der er enighed om, at rådighedsindskrænkninger af den bl. a. i byplanloven og bygningslovgivningen omhandlede karakter ikke bør give grundejerne adgang til *erstatning*, hvilket da heller ikke er tilfældet. Det må imidlertid befrygtes, at der efter de i lovforslaget anførte bestemmelser vil kunne opstå tilfælde, hvor det vil virke ubilligt overfor en grundejer, om der ikke ydes ham erstatning i anledning af hans ejendoms inddragelse under mellem- eller yderzoner, selv om de indskrænkninger i hans ejendomsret, der herved bliver tale om, kun fastsættes for et begrænset tidsrum.

*Venstres og det konservative folkepartis* medlemmer af udvalget gør i en særudtalelse gældende, at forsåvidt samfundet ønsker at træffe regulerende bestemmelser, der bevirker, at der sker sådanne indskrænkninger i en ejers hidtidige rådighedsret, at en ejendom får en faktisk mindre værdi, skal den enkelte ikke ofre for samfundets interesse, men der bør i sådanne tilfælde ydes en erstatning. Man har derfor fremført argumentation for de ændringer i det fremsatte forslag, der har givet sig udtryk i udvalgets forslag til formulering af §§ 14 i byudviklingsloven og 15 i byplanloven. „Når venstre og det konservative folkeparti finder det rigtigt at anbefale en lov som byudviklingsloven og de i byplanloven af udvalget foreslåede ændringer, skyldes det, at man finder, at der er store samfundsmæssige sociale og økonomiske interesser i en ordnet udbygning af byerne, og at ejendomsretten ikke krænktes, når indgrebene ikke medfører rådighedsindskrænkninger, der er værdinedsættende, og rådighedsindskrænkningen iøvrigt ikke hindrer ejeren i en på stedet naturlig udnyttelse af ejendommen til erhverv eller beboelse. Enhver udstykning af en ejendom, hvorved den overgår til bymæssig brug, kan ikke være umiddelbart selvfølgelig, såfremt de nødvendige sundhedsmæssige og trafikale opgaver ikke er løst på stedet og således skal løses af samfundet, efter at en u hensigtsmæssig udstykning har fundet sted. Den naturlige rådighed over de områder, der ikke går ind i de kommende bysamfund, finder venstres og det konservative folkepartis medlemmer sikrede ved de af udvalget indføjede bestemmelser i byudviklingslovens §§ 8, 9, 10, 11, 12 og 13 og i byplanlovens § 2, idet disse betyder, at hvad der naturligt findes i landdistrikter, stadig skal være tilladt i yder- og mellemzonerne samt for ejendomme, der ved en byplan holdes udenfor bymæssig bebyggelse. Det eneste, der for disse om-